

Tiago Nabuloš

Mezi trpaslíky z Kwesaru se poslední dobou šíří strach a panika. Uvnitř trpasličích síní se vyprávějí zkažky o záhadném zabijákovi, který útočí ze zálohy a má na svědomí již několik trpasličích kupců, vojáků a prospektorů. Z tohoto důvodu vydal pán Kwesaru Borin III, řečený Železná pěst, příkaz, který zakazuje trpaslíkům vydávat se ze svého sídla osamoceným. Dále dal zdvojnásobit ozbrojený doprovod všech obchodních karavan a vypsál odměnu za jakoukoliv informaci vedoucí k dopadení vetřelce.

Oním záhadným sabotérem je mladý hevreňský bojovník. Jmenuje se Tiago Nabuloš, ale mezi hevreňy je spíše znám jako El Muerte Ninoš - Lovec trpaslíků. Tiagovi je šestadvacet. Vlasy barvy havraního peří má pečlivě spleteny do desítek útlých copánků. Měří bezmála dva metry a oděň je do starších kožených legín a kazajky, odhalující širokou hrud', nesoucí stopy po bazilišcích drápech. Všechny jeho reflexy, pohyb a výraz obličeje svědčí o neustálém střehu a napětí. Zvláště v jeho zachmuřeném výrazu je možné spatřit jakýsi vnitřní neklid. Jednu chvíli naslouchá zvukům, které slyší jen on sám a šťastně se usmívá, aby následně jeho uhrančivé oči nabyly pohledu vraždicího šilence.

Nabulošovou chloubou je jako ostatně u všech hevreňů jeho kůň. Je to ztepilá strakatá zvíře. Hřívu a ocas má spleteny stejně jako jeho pán do úhledných copánků. Do dvou silnějších copů poblíž spánků má navíc vpleteno několik drobných dřevěných a kostěných korálků a dva zvláštní a mulety, jeden v podobě ještěrky a druhý v podobě žáby.

Tiago patřil k nepříliš početnému kmeni Zpěněných nozder. Byl váženým stopařem a šťastným otcem tří dětí. Klidný život ve stanové vesnici však narušila zpráva zvědě o tom, že několik severněji tábořících hevreňích ležení bylo napadeno almindorskými vojáky. Bylo svoláno poradní shromáždění, které rozhodlo, že všichni bojeschopní muži vyrazí na pomoc svým příbuzným, zatímco ženy a děti se pod dozorem starců vydají do skrytých útočišť v roklicích Zelanských vrchů.

Cestou na sever nacházeli hevreňi bojovníci jen opuštěná ležení a rozprášené skupinky uprchlíků. Všichni hovořili o mužích v blyštivých oblecích, ničících každý náznak odporu. Jednoho večera konečně narazili na stopy nepřítele. Určitě to byl nepřítel, žádný hevreň by nikdy nemrzal své zvíře těmi divnými věcmi na kopytech. Utábořili se a chystali se k spánku před náročným dnem. Nebylo jim však dopřáno odpočinku, zdáli se ozval dusot a brzy k táborovému ohni na schváceném koni přicválal polo mrtvý s tařec, který měl již dávno být se zbytkem kmene skryt v bezpečí. Krvácel z hluboké sečné rány na pravém boku a téměř nedýchal. Přesto odmítl pomoc několika bojovníků, svezl se ze hřbetu svého mustanga a začal po malým skomírajícím hlase m sdělovat hrůznou novinu. Jeho slova nenechala nikoho klidným, stařešina vyprávěl o hrůzném masakru, během něhož trpasličí obklíčili nic netušící hevreňy a všechny do jednoho nemilosrdně pobili nebo pověsili na okolních zelanech. Nešetřili ani ženy a děti, jednali s naprostou chladnokrevností a neznali slitování. Starý hevreň byl sražen úderem válečné sekery vůdce trpaslíků, strašlivého válečníka vousu barvy ohně. Když se probral, byla jatka dokonána. Z vypětím posledních sil se mu podařilo chytit splašeného koně a vyšplhat na jeho hřbet. Poté, co vypověděl tuto strašlivou zprávu, vydechl starý hevreň naposledy.

Když Tiago pohřbil spolu s ostatními svou rodinu, přísahal smrt každému z trpaslíků, který mu zkříží cestu, krutou smrt. Pořezal si tváře na znamení smutku a posypal si hlavu popelem. Nato nasedl na svého trhlinového mustanga a pobídl jej směrem k nejbližšímu trpasličímu sídlu, Kwesaru. Význat se ve spleti roklic a kaňonů Zelanských vrchů mu nečinilo nejmenší problém. Často se sem zatoulal při lovu zvěře, a tak znal každou stezku, každý potok v jejich severní části. Nyní navíc pochmuřá atmosféra zdejších zákoutí zcela ladila s jeho pocity. Cestoval v noci a ve dne spal. Když konečně narazil na první trpaslíky, nevydal ani hlásku. Natáhl tětivu a postupně všechny pobil ze skrytu bujných křovin. V naprosté tichosti tančil nad jejich těly tanec vítězství a pomsty. Na jeho konci se Zelanskými vrchy nesl děsivý výkřik. A tak vznikla nová trpasličí noční můra. Plíživá a tichá smrt, číhající všude mimo bezpečí kamenných stěn Kwesaru.

Pokud se nějaká družina bude potulovat v okolí severních Zelanských vrchů, může se s Tiagem celkem snadno setkat. Hevreň je dost nedůvěřivý, ale tápajícím dobrodruhům po může. Bude-li mezi poutníky také trpaslík, může to Nabuloše odradit. Pádná argumentace však může zapůsobit a potlačit Tiagovu xenofobii. Jak již bylo řečeno, je El Muerte Ninoš vynikajícím stopařem a znalcem zdejších přírodních podmínek a může být proto dobrodruhům prospěšný při jejich snaze dostat se v co nejkratším čase přes Zelanské vrchy. Pokusí-li se družina tohoto hevreňe chytit či najít pro pána Kwesaru, bude to snaha svízelná, prakticky nemožná. Dočká se jen nastražených pastí, odnikud přicházejících šípů a v noci strašidelného kvílení, jež nedá spát. Možná jen mezi stopaři z řad hevreňů by byl někdo schopný Nabuloše vypátrat, ale ti se z pochopitelných důvodů k něčemu takovému nepropůjčí.

Tiagova budoucnost je velmi nejasná. Pokud se nepříhoda nějaká výjimečná událost, bude nadále lovit trpaslíky a zajisté jej brzy osloví Zylony nebo Kharovy noční stíny s nabídkou spolupráce. Možná se bude dlouho rozmýšlet, ale pomoc ve svém boji nakonec přijme.

Popis pro DrD 1.5:

Tiago Nabuloš – hevreň, chodec, 13. úroveň (mimosmyslové schopnosti pyrokineze – stupeň znalosti 10 - a telepatie – stupeň znalosti 2)

Síla: 14 / +1

Obratnost: 14 / +1

Odolnost: 13 / +1

Intelligence: 13 / +1

Charisma: 13 / +1

kouzelné předměty: magický amulet (tichý pohyb jako lupič na stejné úrovni); krátký luk 7/+2; 10 šípů +3 k ÚČ (létají zcela neslyšně); koňské amulety – divoká kočka (úprava náročnosti povrchu ve vrchovině je pouze 1,5x a v horách pouze 2x; kůň se pohybuje s jistotou i na prudkých, jinak neschůdných svazích) a žába (žádná úprava náročnosti povrchu v dešti a za bouře), náročnost cesty viz PPP str. 74